

HORTONOMI

HORTONOMEN
3/2006

HORTONOMIEN YHDISTYS RY - vuodesta 1925

Hortonomien Yhdistys ry on puutarhaopistoista ja alan ammattikorkeakouluista valmistuneiden hortonomien aatteellinen yhdistys. Sen tarkoituksena on edistää jäsentensä ammatillisia tietoja ja taitoja järjestämällä kursseja, kustantamalla julkaisuja ja lehteä, sekä valvoa kannanotoin koulutuksen, työolojen ja palkkauksen kehittymistä.

PUHEENJOHTAJA

Tellervo Sumanen

Aulangontie 26 A 12, 13210 HÄMEENLINNA

gsm 050 498 9060

puheenjohtaja@hortonomienyhdistys.fi

VARAPUHEENJOHTAJA

Tapio Järvinen

gsm 044 778 5321, 040 500 9305

varapuheenjohtaja@hortonomienyhdistys.fi

SIHTEERI

Arja Anttila

Vanha valtatie 180, 04500 KELLOKOSKI

gsm 0400 011 002

sihteeri@hortonomienyhdistys.fi

VARAINHOITAJA

Jussi Hämäläinen

gsm 050 595 6655

varainhoitaja@hortonomienyhdistys.fi

JÄSEN

Ammi Malkamäki

gsm 040 701 0205

jasen1@hortonomienyhdistys.fi

JÄSEN

Essi Niemelä

gsm 050 574 3540

jasen2@hortonomienyhdistys.fi

JÄSEN

Eila Sihvola

gsm 040 761 8184

jasen3@hortonomienyhdistys.fi

Kotisivuillemme entistä helpommin

www.hortonomienyhdistys.fi

HORTONOMI - vuodesta 1988

HORTONOMI on Hortonomien Yhdistys ry:n jäsenlehti, joka lähetetään jäsenten lisäksi puutarha-alan oppilaitoksille, viranomaisille ja liikelaitoksille. Lehdessä käsitellään tasapuolisesti eri työtehtävissä olevien hortonomien asioita. Jäsentiedotusten lisäksi julkaistaan ammattikuntaa kiinnostavia artikkeleita, mielipidekirjoituksia sekä kaupallisia tiedotteita. Kirjoitukset ovat kirjoittajien omia kannanottoja.

PAÄTOIMITTAJA

TOIMITUSSIHTEERI

KANSI

TAITTO

PAINOAIKKA

ILMOITUSHINNAT

Tellervo Sumanen paatoimittaja@hortonomienyhdistys.fi

Eila Sihvola toimitussihiteeri@hortonomienyhdistys.fi

Kuva Susanna Lappalainen.

Susanna Lappalainen, taitto@hortonomienyhdistys.fi

Kerasivu Oy, KERAVAL 2006

musta-v. 1/1s. 210 €, 1/2s. 120 €, 1/3s. 80 €, 1/4s. 60 €, 1/8s. 35 €

4-väri 1/1 takasivu 360 €, sisäsivu 350 €, 1/2 takasivu 200 €, sisäsivu 180 €

ISSN 0786-325X

Lehti ei vastaa kirjoituksista tai ilmoituksista aiheutuneista mahdollisista vahingoista eikä mahdollisista virheistä kirjoituksissa tai ilmoituksissa. Mikäli ilmoitus jää pois lehdestä johtuvista syistä, lehti julkaisee ilmoituksen seuraavassa numerossa ilman lisämaksua.

SEURAKUNTA

Vihreä saari kutsuu!	4
PÄÄKIRJOITUS	5
Hautaustoimi ja lain pitkä koura	6
Hortonomina seurakunnan hommissa	8
MInne kuoleman jälkeen?	11
Hortoklubi Ruissalossa	13
Puutarhatilalla pyöritetään elämäntapatyöleiriä	14

VIHREÄ SAARI KUTSUU!

TULE MUKAAN MATKALLE POHJOIS-IRLANTIIN

14.6.-17.6.2007

(lähtö torstaina, paluu sunnuntaina)

Torstaina

lennämme Dubliniin, josta siirrymme linja-autolla Belfastiin. Linja-auto on käytettävissä koko matkan ajan. Tulopäivänä vierailemme Belfastin kaupungin puisto-osastolla, kasvi-tieteellisessä puutarhassa, Sir Thomas ja Lady Dixonin maineikkaassa ruusupuutarhassa. Päivä päätetään perinteisessä paikallisessa pubissa.

Perjantaina

tutustumme valtaeliittiin kuuluneen perheen 1800-luvulta peräisin olevaan Mount Stewart-puutarhaan ja nykyisen vallan keskipisteeseen, Stormontin parlamenttitaloon, jossa paikallinen hallitus kokoontuu.

Lauantaina

suuntaamme katsomaan UNESCON maailmanperintölistalla olevaa luontonähtävyyttä, Giant Causewayta, tuliperäistä kivipilari-aluetta. Lisäksi tutustumme Bushmill Whiskey-tehtaaseen. Reitti kulkee pitkin kaunista Antrimin rannikkotietä, jolta voi sään salliessa nähdä Skotlantiin saakka. Lauantai-illan voi käyttää tuliaisten ostamiseen läheisessä ostoskeskuksessa tai Belfastin keskustassa.

Sunnuntaina

perehdymme tarkemmin majoituspaikkaan eli puutarha-alan oppilaitokseen ja sen asuntola-alueeseen, Greenmount Campukseen. Matkalla lentokentälle piipahdetaan vielä yksityisessä puutarhassa, jossa kierretään omistajan opastuksella.

Matkan hinta vielä avoin - hinta sisältää lennot, kuljetukset, majoituksen ja ruokailut.

Retken järjestelyistä vastaa Pohjois-Irlannissa asuva yhdistyksemme jäsen Taina Suonio.

Tee jo alustava varaus almanakkaasi, lisää tietoa matkasta myöhemmin!

<http://photos1.blogger.com/blogger/1065/737/1600/1MG1827.1.jpg>

Tellervo Sumanen puheenjohtaja

KUUMAN KESÄN LISÄKUSTANNUKSET?

Ennätysellisen kuiva kesä on aiheuttanut vihersektorille paljon lisäkustannuksia - hoitotöistä erityisesti kasteluun on tarvittu lisäsatsauksia, myös kasvillisuutta on jouduttu uusimaan monin paikoin.

Viherrakentajien urakat edistyivät poutasäällä hyvin, mutta töiden siirtäminen "sadetta odotellessa" on voinut viivästyttää esimerkiksi nurmikoiden perustamista. Useamman vuoden hoitosopimukset voivat tulla viherurakoitsijoille kalliiksi jos kasveja joudutaan uusimaan laajemmalti. Kustannuksia voi tulla lisää vielä keväällä 2007 kun lopulliset kuivuuden aiheuttamat tuhot tulevat ilmi.

Puutarhan vähittäiskauppa kävi kohtalaisen hyvin. Vaikka kaikilla tuotealueilla ei välttämättä päästykään edellisten vuosien kasvulukuihin niin kuivan kesän vaikutuksia oli havaittavissa mm. kastelulaitteiden ja kesäkukkien osalta. Vähittäiskaupan taimitakuiden kanssa tulee olla selvät sävelet poikkeuksellisen kuivuuden jälkeen: kuluttajalla on vastuu hankkimiensa taimien kastelusta.

Seurakuntien viheralueet ovat saaneet myös osansa kesän helteistä. Tässä lehdessä saamme lukea lisää seurakuntien monipuolisista alueista ja niiden hoidon erityispiirteistä.

HORTONOMIEN YHDISTYS ry

NÄHDÄÄN HORTOKLUBEISSA!

Porvoon vanha kaupunki 09.12.2006

3/2006

5

HAUTAUSTOIMI JA LAIN PITKÄ KOURA

Laitetaanpa tähän alkuun väite, että hautausmaiden rakentaminen, hoito ja ylläpito sekä koko hautaustoiminta on viheralan sektoreista tiukimmin lakien ja asetusten tai niihin verrattavien ohje- ja johtosääntöjen kontrolloimaan toimintaa.

Seurakuntien hautaustoimen johtamisen perusedellytyksiä onkin hautaustoimea koskevan lainsäädännön hyvä tunteminen. Hautaustoimen johdossa on lähes poikkeuksetta puutarha-alan koulutuksen saanut henkilö, mutta ainakaan omassa koulutuksessa ei tähän lainsäädäntöön juurikaan tutustuttu. Olen käytännössä joutunut toteamaan, että lakipykälien tekstien sisällön tulkitseminen on aivan oma maailmansa ja vaatii onnistuakseen huolellista syventymistä ilmaisumuotoihin. Lakitekstin ymmärtämisen vaikeudesta kertoo jo se, että yleensä pykälä vaatii avautuakseen ns. selitysosan tai tulkintaohjeen ja nämä tulkinnat sitten vahvistetaan oikeusprosessien kautta.

Minkä verran tavallisen seurakunta- tai ylipuutarhurin sitten tulisi eri lakeja hallita? No tarkkaan ottaen sen verran, että kaikki toiminta hautausmailla on lakien ja asetusten mukaista ja että tehdyt päätökset kestävät mahdolliset oikeuskäsittelyt. Tulkitkaapa siitä. Hautaustoimen johdossa toimitaan virkavastuulla ja usein toimialaa koskevien asioiden valmistelu ja esittelyvastuu hallintoelimille kuluu ko. viranhaltijan tehtäviin. Esittelijä on aina vastuussa esittelemästään päätöksestä, ellei ole jättänyt eriävää mielipidettä pöytäkirjaan.

Hautaustoimea sivuavan lainsäädännön lyhyt esittely

Kaksi keskeisintä hautaustoimeen vaikuttavaa lakia ovat *hautaustoimilaki* ja *kirkkolaki*. Hautaustoimilain keskeisiä lähtökohtia ovat arvokkuuden ja kunnioittavuuden vaatimukset ruumin ja tuhkan käsittelyssä. Hautaustoimilain perusteella evankelis-luterilaisten seurakuntien hautausmaat ovat kaikille avoimia, yleisiä hautausmaita. Lisäksi laissa säädetään mm. hautausmaiden ylläpitoon ja hoitoon liittyvistä asioista, hautaamisesta perittävistä maksuista, tuhkan käsittelystä, krematorion ylläpitäjän velvollisuuksista jne.

Kirkkolaissa säädetään hautaoikeuteen ja hautaoikeuden haltijaan liittyvistä asioista, hautaamisjärjestyksestä sekä hautojen hoitoon liittyvistä asioista. Hautaoikeuteen liittyvät asiat ovat nykyään entistä kiemuraisempia avioerojen, avoliittojen sekä uusavioliittojen yleistymisen vuoksi. Aivan oma lukunsa ovat hautaoikeutta tai hautaoikeuden haltijaa koskevat riita-asiat.

Kolmas keskeinen ja erityisen kimuranti laki nykymuodossaan on *hankintalaki*. Hautaustoimeen liittyy vuosittain kalusto- ja palveluhankintoja, joten hankintalain tun-

temus on täysin välttämätöntä. Hankintalaki kilpailutusmääräyksineen koskevat julkisia hankintoja, joiden arvo ylittää n. 2 000-3 000 €:n rajan.

Näiden lisäksi on vielä suuri joukko lakeja, joihin joutuu ainakin jollain tasolla perehtymään. *Terveysten suojelulaki ja -asetus* (hautausmaan perustaminen, hautaaminen, ruumiin käsittely, säilyttäminen ja kuljettaminen, haudatun ruumiin siirtäminen), *laki ja asetus kuoleman syyn selvittämisestä* (lupa hautaamiseen ja tuhkaamiseen), *ympäristönsuojelulaki* (krematoriot, pohjaveden pilaamiskielto), *rikoslaki* (hautarauhan rikkominen), *maankäyttö- ja rakennuslaki* (hautausmaiden perustamisen ja laajentamisen suunnittelu, rakentamisen lupa-asiat), *julkisuuslaki* (salassa pidettävät tiedot ja asiakirjat, mitä tietoja voidaan luovuttaa, mitä on pyynnöstä luovutettava), *yhdenvertaisuuslaki* (esim. työhönottotilanteet ja syrjintäkielto mm. uskontoon, vakaumukseen ja mielipiteeseen liittyen), *henkilötietolaki* (hautatietorekisteri sekä asiakas- ym. rekisterien ylläpito), *työturvallisuuslaki ja -asetus, järjestyslaki* (rinnastaa hautausmaat yleisiin puistoalueisiin, lain määräykset koskevat siis myös hautausmaita).

Hautaustoimesta vastaava viranhaltija on usein työntekijöille työnantajan edustaja, joten hänen tulee tietää perusasiat myös *työaikalaista, työsopimuslaista, vuosilomalaista* sekä tietysti *kirkon yleisestä virka- ja työehtosopimuksesta*.

Eikä tässäkään vielä kaikki: Lisäksi on hallittava *viran ohjesääntö, hautaustoimenohjesääntö* sekä *hautausmaiden käyttösuunnitelmat ja muistomerkkiohjeet*. Hyvinkäällä on menossa hallinto-organisaation uudistaminen ja sen yhteydessä uusitaan kaikki em. asiapaperit. Niiden parissa tässä on kohta vuosi puuhasteltu.

Että sellaista tämä hautaustoimen ylipuutarhurin elämä on ja täytyy sanoa, että ei ainakaan täällä Hyvinkäällä kirkkolaki, hautaustoimilaki ja hankintalaki pääse toimiston hyllyssä pölyttymään. Rehellisesti sanoen, pölyä keräävät nykyään puutarha-alan kirjat. Onneksi on rakennushankkeita riittänyt, etten ole päässyt ihan asiasta vieraantumaan.

Apua löytyy onneksi asiantuntijoilta

Hautaustoimesta vastaavat henkilöt eivät sentään ole tämän lakiviidakon keskellä yksin. Tuomikapituleissa on lakimiesasessoreja, joiden puoleen voi kääntyä erityisesti kirkkolakiin ja hautaustoimilakiin liittyvissä asioissa. Kuntasektorilla toimii julkisten hankintojen neuvontayksikkö, jonka lakimiesten neuvoihin olen itsekin hankinta-asioissa vuosittain tukeutunut. Seurakuntapuutarhurit ry:n yhtenä tehtävä on järjestää jäsenilleen koulutusta ja viime vuosina kursseja on järjestetty mm. työsuojelulain muutoksista, kirkkolaista, hankintalaista sekä hautaustoilailaista. Vuosien varrella on ollut ilo huomata, että vaikka hautaustoimen johtavia viranhaltijoita on paikkakunnallaan vain yksi, ei kuitenkaan ole yksin. Tästä kiitos ympäri maata kaikille virkaveljille ja -sisarille, joiden puoleen on aina voinut kääntyä.

Kirjoittaja toimii ylipuutarburina Hyvinkään seurakunnassa.

HORTONOMINA SEURAKUNNASSA

Heti alkuun lukijalle jonkinlaista helppoa esiymmärryksen herättämistä kirkolliseen toimintaympäristöön ja otsikon aiheeseen:

Kirkollinen hierarkia on moniportainen — ja monimutkainen

Maamme jokaisessa kunnassa toimii yksi tai useampi evankelisuterilainen seurakunta. Yhdessä seurakunnassa voi olla useita seurakuntapiirejä tai kappeliseurakuntia. Samassa kunnassa olevat seurakunnat ovat järjestäytyneet seurakuntayhtymäksi. Toisaalta kahdessa tai useammassa kunnassa majaan pitävät seurakunnat voivat muodostaa myös kuntarajat ylittävän seurakuntayhtymän. On myös olemassa yksittäisiä seurakuntia, jotka toimivat kahden kunnan alueella.

Seurakunnat muodostavat alueellisia, useamman kunnan käsittäviä rovastikuntia. (Tässäkään asiassa lukijaa ei saa hämmentää tieto, että yhden kunnan alueella voi olla kuusikin rovastikuntaa.)

Suomessa on valtionhallinnossa läänijako. Myös kirkon hallinto on ansiokkaan perinteikkäästi jakaantunut suurempiin yksiköihin, hiippakuntiin. Hiippakuntien rajat eivät tietenkään noudattele läänien rajoja. Selkeyden välttämiseksi yksi hiippakunnista luikertelee kapeana nauhana useamman muun hiippakunnan alueella pitkin merenrantaa, aina Kotkasta tuonne Vaasaan ja jonnekin... Jokaisessa hiippakunnassa on piispan johtama tuomiokapituli - valtionhallinnossa vastaava sanapari on maaherra ja lääninhallitus.

Sitten on vielä kaikenlaista muuta hallinnollista sälää: on seurakuntien kirkkoneuvostoa ja kirkkovaltuustoa, seurakuntayhtymien seurakuntaneuvostoa, yhteistä kirkkoneuvostoa ja yhteistä kirkkovaltuustoa. Isommassa ympyrässä ovat kirkolliskokous ja piispainkokous. Ja kaikkea tätä valvoo ja ohjaa kirkkohallitus, jonka päätöksenteossa hyörii arkkipiispan tahdittamana piispoja, kirkkoneuvoksia ja muita viskaaleja. Kirkkohallitus on Helsingissä, mutta arkkipiispa varmuuden vuoksi Turussa.

Ja eduskunta säättää ymmärryksensä mukaan kirkollisia lakeja ja asetuksia. Viimeksi viisaat säätivät maahan jo pari vuotta voimassa olleen hautaustoimilain, jolla maamme seurakunnille säilytettiin vastuu yleisten hautausmaiden ylläpitämisessä. Samalla hautausmaiden ylläpidosta tuli yksi kirkon perustehtävistä ja seurakuntien lakisääteinen tehtävä.

Miten hautaustoimilailla suojeltu Hortonomi tähän kaikkeen liittyy?

Joskus 1800-luvun loppumetreillä seurakunnissa pähkäiltiin, että mikähän ammattiryhmä olisi sovelias hoitamaan silloisia kalmistoja. Jostain käsittämättömästä syystä

tehtävä annettiin puutarhureille. Päätös on johtanut tämän päivän vihreisiin, puistomaisiin hautausmaihin, jotka osaltaan lohduttavat hyvin hoidettuina ja rauhoittavina ympäristöinä hautausmailla käyviä, surutyötään tekeviä omaisia. Hautausmaita kutsutaan kirkon piirissä oikeutetusti Jumalan puistoiksi.

Maamme seurakuntiin ja seurakuntayhtymiin palkatut hortonomit toimivat seurakunnan tai seurakuntayhtymän koosta riippuen pääsääntöisesti hautaustoimen tai hautausmaaston puistotoimen esimiestehtävissä. Virkanimikkeinä on käytössä mm. ylipuutarhuri, seurakuntapuutarhuri, hautaustoimenpäällikkö, puistopäällikkö ja puistopuutarhuri.

Vastuualueena voi olla yksittäisen suuren hautausmaan esimiehenä toimiminen tai koko hautaustoimen organisaation johtaminen - ja hyvin monessa seurakunnassa hautaustoimen ohella pitää huolehtia muistakin seurakunnan puisto- ja viheralueista.

Puistomaisesti hoidettujen hautausmaiden lisäksi seurakunnilla on myös muita hoidettuja viheralueita: tällaisia ovat esimerkiksi leiri- ja kurssikeskusten ulkoalueet, kirkkopuistot, seurakuntatalojen piha-alueet leikkikenttineen. Usein myös seurakuntien metsät on säilytetty viherammattilaisen tehtäväkokonaisuuteen. Muutamalla paikkakunnalla on vielä lisäksi omaa kasvihuonetoimintaa.

Töissä seurakuntavihreässä

Seurakuntien hautausmaita ja muita viheralueita hoidetaan kiristyvän talouden reunaehdoilla kustannustehokkaasti. Seurakuntien hallintomallit ja päätöksentekojärjestelmät ovat suhteellisen yksinkertaisia ja niissä on helppo toimia, mikäli ”henkilökemiat” ovat kunnossa ja mikäli hallinnolle esitetään asiat hyvin valmisteltuina ja perusteltuina.

Työntekoa leimaa paitsi vahva itsenäisyys (samalla myös yksinäisyys....usein ainoa viherammattilaisena työyhteisössä), myös työalan vahva paikallinen arvostus. Valtakunnallisesti tehdyissä kyselytutkimuksissa seurakunnan ja kirkon eri työalojen arvostuksesta ja tärkeydestä on hautausmaiden ylläpitäminen ja hoitaminen ollut aina yksi arvostetuimmista työmuodoista. Toisaalta arvostus saa kansalaiset ja median summeilematta tarttumaan pieleen menneisiin asioihin. Silloin hortonomiparkaa ravistellaan julkisuusmyllyssä muutaman kierroksen ajan.

Töitä voi ohjailla ja organisoida omannäköisesti - hyvin perustellen

Seurakunnan viherorganisaatio voi olla asioita itse tuottava, palveluita tilaava tai jotain siltä väliltä. Osa seurakunnista suunnittelee ja rakentaa – osaamisensa mukaan – omatoimisesti viher- ja hautausmaa-alueensa, osa toimii selkeästi tilaajana ja on ulkoistanut viheralueiden suunnittelun ja rakentamisen.

Hautausmaiden ja hautainhoitorahaston sopimushautojen hoitaminen on kuitenkin yleensä vahvasti pidetty oman organisaation tehtävänä. Tästä poikkeuksena maasamme on kymmenkunta hautausmaata, joissa hautausmaiden hoito on ulkoistettu.

Usein seurakuntien muiden kiinteistöjen viheralueiden hoito ja talvikunnossapito on annettu urakoitsijalle. Joissakin tapauksissa hoitoyhteistyötä on tehty kuntien kanssa, kun keskeinen viheralue kunnassa on sekä seurakunnan että kunnan omistuksessa.

Arki on monipuolista ja vaihtelevaa

Seurakuntavihreän esimiehenä hortonomin päivään ja vuoteen voi kuulua esim. seuraavaa: Henkilöstöhallintoa, työtehtävien jakoa, opastamista, rekrytointia, kiukuisten omaisten kuuntelua ja sen jälkeen lehtihaastatteluja, työvoimasuunnittelua, talousarvioiden valmistelua (hallinnoivat pääluokat: hautaustoimi, hautainhoitorahasto ja hautausmaiden investointitalous), talouden seuranta, kahvin juontia, taas palveluun tuotuneen omaisen kanssa rauhallista puhelinjutustelua, joka päättyy yhteisymmärrykseen (tällä kertaa ei seuraa Iltalehden toimittajan soittoa), kauniina kesäpäivänä kävelystä hautausmaalla ja pientä jutustelua ystävällisesti hymyilevien kesätyöntekijäneitokaisten kanssa (kyseessä vanheneva miespuolinen seurakuntavihreä Hortonomi), toimintakertomusten ja esittelyjen laadintaa, neuvotteluja ja kokouksia päivästä toiseen, urakoiden valmistelua, kilpailuttamista, kahvin juontia, vihersuunnitelmien tekoa, työmaakokouksia (ja -lounaita!) ja niiden pöytäkirjoja, henkilöstökonfliktien selvittelyä, luottamusmiehille asioita esittämässä, ajoittain pitkiä työpäiviä, toisaalta voi joskus lähteä aiemminkin.....

Ja aamulla kun pääsee jossain vaiheessa silmät raskaina ja poskilihat vielä yön jäljiltä roikkuvina kömpimään toimistoon ja saa tätivinaan Lotta-Svärd logolla koristellun mukin täyteen mustaa, kuumaa kahvia niin voi taas aloittaa uuden ja mukavan työpäivän seurakuntavihreän hoidossa ja vain arvailla mitä työpäivä tänään tuo mukanaan...

Suosittelen!

-PERENNOJA laaja valikoima
-yksivuotisten köynnösten-,
mansikoiden-,
vihannesten- ja
mausteidentaimia

puh 040-735 8351
09-239 6108
fax 09-239 6208
www.talmanlehtopuutarha.fi
talman.toimisto@talmanlehtopuutarha.fi

TALMAN LEHTOPUUTARHA

MINNE KUOLEMAN JÄLKEEN?

Hautausmaiden ylläpitäjät

Uusi hautaustoimilaki astui voimaan 1.1.2004. Evankelis-luterilaisen kirkon seurakuntien hautausmaat toimivat jatkossakin yleisinä hautausmaina, joilta myös kirkkoon kuuluma-ton vainaja on oikeutettu saamaan hautasijan. Kolmen vuoden kuluttua lain voimaan-tulosta tulee myös voimaan velvoite, jonka mukaan hautasija on pyynnöstä osoitettava erilliseltä tunnus-
settomalta hauta-alueelta, joka ei saa sijaita kohtuuttoman kaukana seurakunnan tai seurakuntayhtymän alueesta. Tunnukseton hautausmaa on erillinen hautausmaa tai muusta hautausmaasta selvästi erottuvalla tavalla rajattu hautausmaan osa.

Hautausmaita voivat ylläpitää myös ortodoksisen kirkkokunnan seurakunta, valtio, kunta tai kuntayhtymä. Kunnallisia hautausmaita löytyy ainakin Turusta ja Kauniaisista, joista Kauniaisten hautausmaa on vihitty luterilaiseksi ja Turun hautausmaa luovuttaa paikkoja vain muslimeille. Enon kunnassa on osakeyhtiön ylläpitämä uurnahautausmaa.

Lääninhallitus voi myöntää rekisteröidylle uskonnolliselle yhdyskunnalle, sen rekisteröi-dylle paikallisyhteisölle tai muulle rekisteröidylle yhteisölle tai säätiölle luvan perustaa hautausmaa. Luvan myöntämisen edellytyksenä on, että hakijalla on edellytykset ylläpitää hautausmaata asianmukaisesti ja että muut hautausmaan perustamiselle säädetty edellytykset täyttyvät. Hautausmaata ei saa ylläpitää taloudellisen voiton tavoittelemiseksi.

Vapaa-ajattelijoiden liitolla on hautausmaita ainakin seuraavilla paikkakunnilla: Forssa, Kajaani, Karkkila, Kemi, Kolari, Kotka, Kuusankoski, Raahe, Siikainen ja Vaasa. Uusia hautausmaahankkeita on vireillä.

Yksityisen arkkuhautausmaan tai ɢpaikan voi tietysin edellytyksin perustaa kuka tahansa esimerkiksi sukutilalle. Lupa tähänkin haetaan lääninhallitukselta.

Hautaustapoja

Suomessa vainajat on haudattu perinteisesti maahan.Terveystensuojeluasetuksen mu-kaan arkkuun sijoitettu ruumis on haudattava maahan vähinään 150 cm syvyyteen. Samaa arkkuhautauspaikkaa saa käyttää aikaisintaan 15 vuoden kuluttua hautaamis-esta. Jos maan laatu ja hautausmaan käyttösuunnitelma sen sallivat, voidaan hautaan haudata kaksi tai useampia arkkuja päällekkäin, jolloin vähimmäissyvyyteen lisätään 0,6 metriä arkkua kohden.

Tuhkaus on Suomessa yleistynyt. Esimerkiksi Espoossa tuhkauksien osuus on noin 70%, Helsingissä 77% ja Tampereella 69% kaikista hautauksista. Tuhka voidaan haudata uurnassa tai ilman uurnaa uurnahauta-alueelle. Uurnahaudan vähimmäisyssyvyys on 0,6 metriä, samaa vaatimusta ei ole ilman uurnaa haudattavalle tuhkalle. Tavallinen arkkuhautauspaikka voidaan muuttaa uurnahautapaikaksi seurakunnan hautauskirjanpitoon tehtävällä ilmoituksella. Uurnia voidaan haudata päällekkäin tilan salliessa. Kestävästä aineesta tehdyn tuhkauurnan voi sijoittaa myös uurnaholviin. Muistolehdoissa ei ole näkyvästi merkittyjä hautapaikkoja tai yksityisiä muistomerkkiä. Hautausmaalla voi olla myös tuhkan sirottelualue.

Tuhkan saa sirotella erityisten alueiden lisäksi luontoon, esimerkiksi metsään, tuntu-rille tai vesistöön, mutta vuoden 2004 alusta tähän on saatava alueen omistajan tai haltijan lupa ja tuhkan lopullinen sijoituspaikka on ilmoitettava tuhkauksen tehneeseen krematorioon. Uusi hautaus-toimilaki vaatii myös, että tuhka on sijoitettava lopullisesti yhden vuoden kuluessa kuolemasta ja ettei sitä saa jakaa useampaan osaan, esimerkiksi haudattavaksi eri paikkakunnilla sijaitseviin perhehautoihin.

Lisää:

Helminen-Halkola, Ritva. Espoon hautausmaaselvitys. Espoon kaupunkisuunnit-telukeskuksen tutkimuksia ja selvityksiä B71:2004.

www.vapaa-ajattelijat.fi

Jäsenkirjeen tarjous on muuttunut:

OMA PIHA -LEHDEN TILAAJALAHJA VAIHTUI

Uusille kestotilaille aiemmin syksyllä tarjottu 20 euron lahjakortti oli voimassa vain syyskuun loppuun. Lahjakortilla hyvitettäviä kukkasipuleita ei ole enää saatavilla.

Vastaava lahja - 10 kpl päivänliljojen juurakoita! - hyvitetään keväällä 2007. Tilaaalahjana lähetämme 5 kpl lajiketta 'Stella de Oro' ja 5 kpl lajiketta 'Autumn Red' suoraan kotiin postitettuna. Lehden ensimmäisen vuosijakson hintaan lisätään 4,50 euroa postimaksusta - summa yhteensä siis 29,30 euroa.

Ystävällisin terveisin, Oma Piha asiakaspalvelu

Muistathan myös muut jäsenkirjeessä mainitut edut! Kotipuutarha-lehti ja Puutarha-Sanomien tarjoavat Yhdistyksen jäsenille vuosikertansa edullisemmin.

HORTOKLUBI RUISSALOSSA

Turun Ruissalon kasvitieteellisessä puutarhassa kierrettiin lauantaina 12.8. värikkään ylipuutarhuri Arno Kasvin johdolla. Hän esitteli pihan ja puutarhan suosikkikasvejaan ja viihdyttävän kierroksen lopuksi nautittiin kahvit puutarhan kahvilassa. Kytditys osallistujille järjestyi omilla autoilla Turun keskustasta. Puutarhassa viihdyttiin vielä kierroksen jälkeenkin, sillä sää suosi lempeällä pilvipoudalla ja juttu luisti osallistujien kesken.

P.S. Alun perin kierroksen luvannut Tapio K. Kallio ei päässyt vetämään kierrosta sairastumisen vuoksi, mutta on toipumassa nyt jo hyvää vauhtia

PUUTARHATILALLA PYÖRITETÄÄN ELÄMÄNTAPATYÖLEIRIÄ

Janne ja Titta Pihamaan isännöimä Viini- ja puutarhatila Pihamaa sijaitsee Päijänteen itärannalla, Asikkalan Kalkkisissa. Vireä Kalkkisten kylä on 145 km päässä Helsingistä, lähimmät kaupungit ovat Heinola (27 km) ja Lahti (45 km). Eloa kylään tuovat kesäasukkaat, joiden mökkejä löytyy aivan lähisäteeltä tuhatkunta. Kylän keskustasta löytyvät kauppa, pankki ja Pihamaan puutarhatila.

Puutarha-ala tai viinintekeminen ei tullut tilan isännälle Jannelle heti ensimmäisenä mieleen tulevaisuutta miettiessään. Lukion käyminen ei yrityksistä huolimatta maistunut, joten hän päätti kokeilla kahta viikkoa puutarhurikoulussa - ja päätti jäädä. Puutarhuriksi valmistumisen jälkeen Janne kävi armeijan ja haaveili metsänhoidosta, ennen kuin alkoi opiskella hortonomiksi ja valmistui Lepaalta vuonna 1997. Puutarha-alan valitseminen ei kuitenkaan ollut täysin sattumaa, sillä suvussa on ollut monessa polvessa puutarhanviljelijöitä ja myös Jannen vanhemmat olivat osa-aikaisia mansikanviljelijöitä 70-luvulta lähtien.

Perinteisestä mansikanviljelystä uusille urille

Koulusta Janne toi mukanaan perinteiselle mansikkatilalle mm. maissinviljelyn. Myönteisen asiakaspalautteen perusteella puutarhatilan vihannesvalikoimaa kasvatettiin parhaimmillaan 30 viljelykasviin, nyt on keskitytty tiettyihin vihanneksiin, mansikoihin, vadelmiin ja mustaherukkaan. -Marjat, jotka eivät poimintapäivänä mene kaupaksi, pakastetaan heti laadun säilyttämiseksi, valottaa isäntä tilan periaatteita. Marjoja jatkojalostetaan tilalla mehuksi, hillolinjakin on tulossa.

Janne aloitti vuonna 1999 viinintuotannon, joka sai kipinän Lepaalla järjestetyistä ensimmäisistä tilaviinikursseista. DMansikkaa oli tarjolla aivan liikaa, ja täytyi miettiä, mitä tehdä, jos tilanne jatkuu kesästä toiseen samanlaisena.

Ensimmäinen alkoholituote oli oman tilan marjoista käsinpuristettu Rose-mansikkaviini, joka valittiin vuoden tilaviiniksi vuonna 2003. Myös tilan muut viinit ovat keränneet palkintoja. Nykyisin tilalla tuotetaan tavallisten viinien lisäksi kuohuviinejä, väkeviä viinejä, siidereitä, limuja, liköörejä, pontikkaa ja snapseja, yhteensä 15.000-20.000 pulloa vuodessa.

Väkevämpiä tuotteita tarjoillaan Viini-Tuvassa, miedompia juomia voi ostaa mukaan. Viinejä voi tilata omilla etiketeillä esimerkiksi liikelahjoiksi. -Tilalla on myös sahdinteko-

lupa, mutta vielä aika ei ole riittänyt oman sahdin tekemiseen, vaikka suvussa sahdinte-
osta onkin kokemusta, kertoo isäntä.

Tilan entisessä viljavarastossa, nykyisessä suoramyyntipuodissa on myynnissä myös
muiden paikallisten tuottajien tuotteita: mm. jauhoja, juustoja ja käsitöitä. Tilalta voi ti-
lata ympäri vuoden maalaisruokailun, jonka valmistuksessa käytetään mahdollisimman
paljon omia ja lähialueen tuotteita.

Tilamyymälän lisäksi vihanneksia ja marjoja myydään läheisten kuntakeskusten, Sysmän
ja Vääksyn toreilla. Juomista ovat kiinnostuneet myös seudun lähikahvilat ja Helsingin
ravintolat. -Helsingissä ollaan ennakkoluulottomia kokeilemaan uusia asioita ja vasta
tämän myötä lähiseudullakin aletaan arvostaa omia tuotteita, kertoo yrittäjä huoman-
neensa.

Tekeväälle riittää töitä ja uusia haasteita voitettavaksi

Sukupolvenvaihdos tilalla tehtiin vuonna 2000, silti Jannen vanhemmat ovat edelleen
aktiivisesti mukana tilan toiminnassa. Perheen lisäksi tilalla on töissä sesonkiaikaan 20-
50 työntekijää, joista suurin osa on virolaisia marjanpaimijoita. -Paimijat saamme mo-
nivuotisen tallinnalaisen työntekijämme kautta, joka haastattelee paimijaksi pyrkivät.
Olemme olleet tyytyväisiä virolaisiin paimijoihin, sillä he ovat ahkeria ja eikä kielikään
tuota yleensä suuria ongelmia, kertoo Janne. Suomalaiset nuoret ovat aktiivisia työnha-
kijoita, mutta he eivät jaksakaan tehdä pellolla töitä samalla tavalla, toteaa yrittäjä.

Tilan töissä on myös mahdollista edetä. -Nyt olemme palkkaamassa ensimmäiseksi
ympärivuotiseksi työntekijäksemme virolaisen nuoremiehen, joka tuli muutama vuosi
sitten kaivamaan perunoita pellolta. Nyt hän on työnjohtajamme ja luottohenkilömme,
joka opastaa ajoittain minuakin tilan töissä, isäntä hymyilee.

Kiivain sesonki kestää juhannuksesta koulujen alkamiseen ja sinä aikana pitäisi ehtiä tah-
kota leipä myös loppuvuodelle. Työntäyteisen sesongin jälkeen on aika aloittaa uusien
juomien suunnittelu ja valmistus.

-Tänä vuonna on edessä taas uusi haaste. Kuivan kesän takia vesi on ollut tilalla vähissä
ja tilalle pitäisi saada uusi kaivo pikapuoliin, jotta tuotanto saadaan turvattua. Vielä
emme tiedä, soveltuuko saatava vesi viinintuotantoon.

*Hortoklubi vieraili 16.9. Viini- ja puutarbatila Pibamaalla, jota isännöi Vuoden
hortonomi Janne Pibamaa. Tilapuoti on avoinna päivittäin 1.6.-31.8. Touko-,
syys- ja joulukuussa pe-la, muina aikoina tarpeen mukaan.*

Katso lisää: www.viini-pibamaa.fi, www.viinitilat.net

TAMMIKUUN KURSSIPÄIVÄ 25.1.2007

Tilastokeskuksen tiloissa (Työpajankatu 13) Helsingissä

KUKKIVAT VIHERALUEET

**Suosituksen ammattikurssin ohjelma julkaistaan marraskuussa 2006.
Seuraa ilmoittelua!**

Ilmoittautuminen: Tellervo Sumaselle 18.1.2007 mennessä sähköpostilla puheenjohtaja@hortonomienyhdistys.fi tai puh 050 388 3190. Ilmoittautuessasi kerro osallistujien nimet, yhteystiedot ja maksutapa.

Maksutapa: ennakkoon yhdistyksen tilille SAMPO 800010-1449819 (kuitti mukaan), paikan päällä käteisellä tai laskutuksena (ilmoita tällöin laskutusosoite). Laskutuslisä 5 €.

Hinnat: 100 €, Hortonomien yhdistys ry:n jäsenet 80 €. Ryhmäalennukset jäsenille: 5 osallistujaa, 5 €:n alennus/ henkilö - 10 osallistujaa, 10 €:n alennus/ henkilö. Opiskelijat 40 €, Hortonomien yhdistys ry:n opiskelijajäsenet 30 €. Hinta sisältää lounaan, kahvit ja luentoaineiston.

Näin löydät perille: Tilastokeskus sijaitsee Helsingin Sörnäisissä tukkutorin vieressä, Varastokadun ja Työpajankadun kulmassa. Helsingin rautatieasemalta bussi 68, Pasilasta bussi 50 ja Espoosta bussit 505 ja 509. Omalle autolle maksutonta pysäköintitilaa löytyy ainakin Tilastokeskuksen viereiseltä p-alueelta sekä lähikaduilta tai metrosillan alta.